

и мѢ рекла: Сыне мой Александре, и царю на-
сичкіатъ свѣтъ! не тѣрай на умѣтъ си нѣщо
зло да пострадаши отъ мене, защо азъ нито
на-сынаси ще кажемъ. нито дрѣги мѢ ще ис-
повѣдамъ причината, само съ велика честь исъ
дарове ще те испратимъ при войската ти: за-
що азъ не самъ отъ бездмныте жены, да ѹ-
кіемъ единъ такъвъ царь: но ще те ѹвардимъ
и ще те почтемъ, и да те имамъ всегда мой
сынъ. Кой е онъй гдѣто да иска да стане ѹ-
кійца на-сичкіатъ свѣтъ; отъ твоата глава
миръва сичкіо свѣтъ днесъ, и кой може да по-
сѣче главыте на-сичкіатъ свѣтъ. Така ли ти
се чини, защо самъ бездмна. като дрѣгите же-
ны, и се ѹплаши, защо ще те ѹкіемъ. Твоа-
та смъртъ ще потрепери сичките царѣта и
Господари отъ Истокъ до Западъ. Сичкіо свѣтъ
нестрѣва единъ косъмъ на-главата ти. Алек-
сандре, скычахъ да те имамъ сынъ, и съ тебе
да се назовемъ царица на-сичкіатъ свѣтъ. А-
лександре, знай още, защо като сердечна твоа
майка ще те совѣтствамъ, обаче да се не ѹгор-
чиши. Дѣмамъ и заповѣдамъ ти, отъ днесъ
веке сѣнѣстатъ и вѣстники да неставашъ: за-
що неподобае на-царството ти, главата да виси
отъ единъ косъмъ, и да се изгѣбиши безчест-
но. Чѣй страшна клетва: отъ сега веке да не-
машъ никакъвъ страхъ, токмо бѣди радостенъ.

УТѢШЕНІЕ АЛЕКСАНДРОВО.

Александръ като члѣзъ дѣмыте на-царицата,
исцѣлило мѢ се сжрдцето, поклонилъ и се, и ре-
къахъ: отъ днесъ ще те имамъ вмѣсто майка